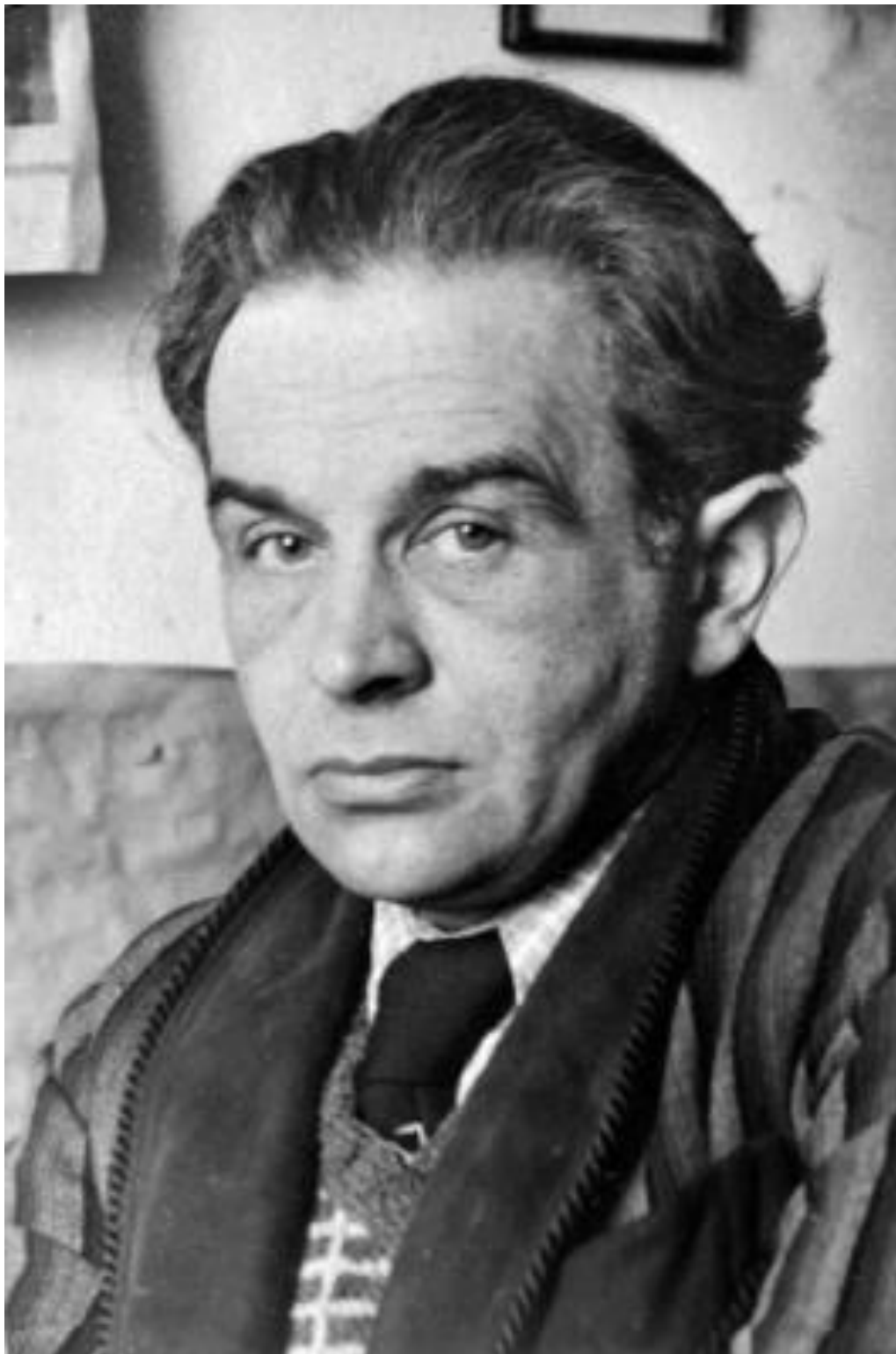

**23.01.2025 – 120 ROCZNICA URODZIN KONSTANTEGO ILDEFONSA
GAŁCZYŃSKIEGO**

(1905-1953)

Krótką notatka o KONSTANTYM ILDEFONSIE GAŁCZYŃSKIM

Konstanty Ildefons Gałczyński urodził się 23 stycznia 1905 roku w Warszawie, w rodzinie technika kolejowego Konstantego i Wandy Cecylii z Łopuszyńskich (córki właściciela restauracji). Literatura doby PRL określała jego pochodzenie jako "drobnomieszczańskie".

Po wybuchu I wojny światowej w ramach rosyjskiej akcji ewakuacyjnej, rodzina Gałczyńskich zamieszkała w Moskwie (1914-1918). Konstanty kształcił się wtedy w polskiej szkole. Pisać zaczął już w wieku ok. 10 lat - w roku 1915. Za swój debiut poetycki uznawał wiersz „Wiatr w zaułku”, wydrukowany w efemerycznym piśmie „Twórczość Młodej Polski” pod pseudonimem Mieczysław Zenon Trzcziński. Po powrocie do Polski studiował filologię klasyczną i angielską w Warszawie. Na uniwersytecie zetknął się z cyganerią dzięki grupie Smok. W latach 1926-1928 odbył służbę wojskową. Po jej zakończeniu zajął się systematyczną pracą literacką, przyłączył się do Kwadrygi, pisał również dla satyrycznego tygodnika Cyrulik Warszawski. Najbardziej charakterystyczną częścią publicystyki Kwadrygi było krytykowanie konkurencyjnego Skamandra (w skład którego wchodził Julian Tuwim, Antoni Słonimski, Jan Lechoń, Jarosław Iwaszkiewicz i Kazimierz Wierzyński), a w szczególności praktyki artystycznej Tuwima. Grupę „Kwadryga” charakteryzował eklektyzm scalający kult pracy, moralizatorstwo oraz niezgodę na nierówności społeczne. Prócz Gałczyńskiego należeli do niej: Lucjan Szenwald, Władysław Sebyła i założyciel Mieczysław Bibrowski. Gałczyński publikował ponadto w poznańskim piśmie „Tęcza”.

W roku 1930 zawarł związek małżeński z Natalią Awałow, pisarką (ps. Anna Glińska) i tłumaczką literatury rosyjskiej, a przy tym liryczną bohaterką wielu erotyków Gałczyńskiego. Był to ślub prawosławny, ceremonia zaś odbyła się w soborze metropolitalnym w Warszawie.

W latach 1931-33 pracował w Berlinie jako referent kulturalny konsulatu RP, co pozwalało na liczne podróże i pogłębianie wiedzy artystycznej. Pobyt berliński zaowocował poematem „Bał u Salomona”. W roku 1934 zamieszkał w Wilnie, gdzie zajął się pisaniem do prasy i Polskiego Radia. Dwa lata później przeprowadził się do podwarszawskiego Anina, zaś w stolicy podjął współpracę z tygodnikiem Prosto z mostu. Przed wrześniem 1939 r. poeta wydał jeszcze cykl „Noctes Aninenses” (Noce Anińskie), nawiązujący już samym tytułem do „Noctes Atticae” (Noce Attyckie) Aulusa Geliusza. 17 IX 1939 dostał się do niewoli radzieckiej, zaś Armia Czerwona przekazała go Rzeszy. Osadzony w stalagu XI A w Altengrabow, nadal pisał, zaś jego wiersze publikowano w podziemiu (antologii „Werble wolności” i „Słowo prawdziwe”).

Z okresu niewoli pochodzą, czerpiące ze świata religii i modlitwy, wiersze „Pieśń o żołnierzach z Westerplatte”, „Pieśń o Fladze”, „Matka Boska Stalagów” oraz „List jeńca”.

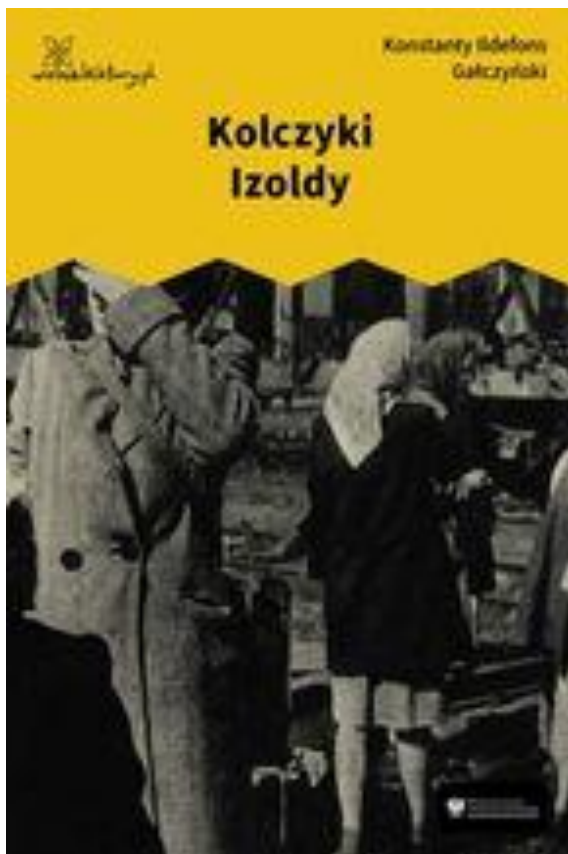
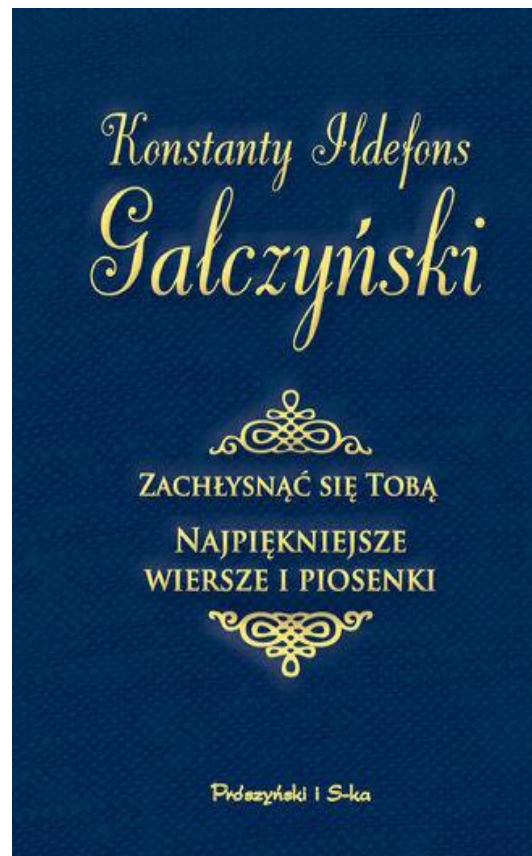
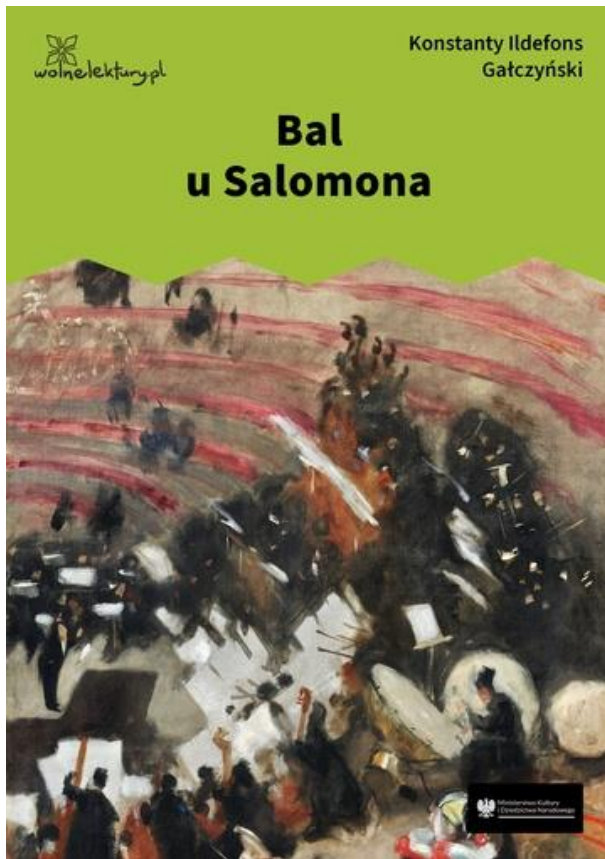
Po wyzwoleniu przebywał w Brukseli, Paryżu i Rzymie. Pobyt paryski Gałczyński podsumował dłuższym wierszem „Notatki z nieudanych rekolekcji paryskich”. Do Polski powrócił w 1946, zamieszkując w Krakowie. Wtedy też rozpoczął współpracę z tygodnikiem Przekrój, Tygodnikiem powszechnym oraz Odrodzeniem. Tworzył też dla krakowskiego kabaretu "Siedem Kotów" (pierwszy polski kabaret po II wojnie światowej).

Wkrótce trafił na „Kresy Zachodnie”. Z radością pisał: „Tutaj mój port, tu słońce mam na czole, I dom, i sad i kota - nie do wiary!” Gałczyński przybył do Szczecina na apel-zaproszenie wojewody Leonarda Borkowicza, skierowany do Związku Zawodowego Literatów Polskich. Wojewoda zachęcał artystów mieszkaniem w willach poniemieckich oraz zatrudnieniem w pismach lub Polskim Radiu. Przybywszy do Szczecina, Konstanty spotkał swego przyjaciela, z którym w Altengrabow organizował teatrzyk jeniecki - poetę i malarza Stanisława Czernego. Wraz z Heleną Kurcysz i Jerzym Andrzejewskim założył w Szczecinie Klub 13 Muz, mając na celu pobudzenie życia kulturalnego poniemieckiego regionu.

Ze Szczecina Gałczyński wyjechał jednak do Warszawy ze względu na zawał serca i pilną potrzebę leczenia. Ostatnie lata przed śmiercią spędził w stolicy, wyjeżdżając często do słynnej leśniczówki w Praniu oraz do Nieborowa pod Arkadią. Na skutek powikłań po ostatnim zawale zmarł 5 grudnia 1953 roku w Warszawie. Pochowano go na cmentarzu wojskowym na Powązkach.

Źródło: https://poezja.org/wz/Konstanty_Ildefons_Galczynski/

ZNANE UTWORY

SŁYNNE CYTATY

*„Na wspólną radość,
na chleb powszedni,
na poranne otarcie oczu
w blasku słonecznym,
na nieustające sobą zdziwienie,
na gniew, krzywdę i przebaczenie
WYBIERAM CIEBIE.”*

K. I. GAŁCZYŃSKI

*„Czasem o byle cień
człowiek ma żal do człowieka.
A życie jak cień ucieka”.*

Konstanty Ildefons Gałczyński

Nie wystarczy pokochać,
trzeba jeszcze umieć
wziąć tę miłość w ręce
i przenieść ją
przez całe życie.

– *Konstanty Ildefons Gałczyński*

Kierunek MIŁOŚCI

WYBÓR
CYTATY

**GDY WIEJE WIATR HISTORII,
LUDZIOM JAK PIĘKNYM PTAKOM
ROSNA SKRZYDŁA, NATOMIAST
TRZĘSĄ SIĘ PORTKI PĘTAKOM.**

Konstanty Ildefons Gałczyński
"Ballada o trzęsących się portkach"